

იხილეთ მე-5 გვერდზე

საქართველოს სომელითა ასოციაცია

GEORGIAN SOMMELIER ASSOCIATION

იხილეთ მე-8 გვერდზე

ენცივით გაზეთი „P.S.“-ის განახლებულ საინფორმაციო ინტერნეტპორტალს www.psnews.ge-ს, ყოველდღიურად იკითხეთ ცხელ-ცხელი ამბები და იყავით ინფორმირებული!

შესრულდება თუ არა ქუთაისის 2014 წლის ბიუჯეტი?

ვის რა ერგო და რა ერგება ქუთაისის ბიუჯეტიდან

იხილეთ მე-2 გვერდზე

ქუთაისის 2014 წლის ბიუჯეტი კვლავ გაიზარდა - ახალი პროექტები იგეგმება

იხილეთ მე-2 გვერდზე

„რჩება შთაბეჭდილება, რომ ჩვენ სხვა ქალაქში ვსვობრობთ. ქუთაისის მერიის კულტურის სამსახური კი - სხვა ქალაქში!“

იხილეთ მე-2 გვერდზე

გერმანიაში უმაღლესი განათლება ნებისმიერი ქვეყნის მოქალაქისთვის უფასო გახდა

იხილეთ მე-7 გვერდზე

PSNEWS.GE გამორჩეულად ინტერაქტიულ ვებგვერდად დასახელდა

პოლონელმა მედიაექსპერტებმა ქართული რეგიონული მედიაგამომცემლობები დააჯილდოვეს

იხილეთ მე-8 გვერდზე

„კვლავ გაიზარდა დღემდე სახელმწიფო ბიუჯეტი და ჩვენზე ცდებს ატარებენ“

ქვეყნის მომავალი რომ საკლასო ოთახიდან იწყება, ამას ასაკით უკვე პენსიონერი, თუმცა დღემდე მოქმედი მასწავლებელი ლამარა დიასამინიძე გვიმტკიცებს, 65 წლის პედაგოგი ამბობს, რომ სახელმწიფოს წარმატება განათლების ხარისხზე დამოკიდებული და, შესაბამისად, განვითარებული ქვეყნის მშენებლობაში მასწავლებლის როლი ფუნქციონირებს.

ლამარა დიასამინიძე ამბობს, რომ თითქმის ნახევარსაუკუნოვანი სტაჟის მიუხედავად, დღემდე ენთუზიაზმზე მუშაობს და სტაჟი და არც გაწეული შრომა ადეკვატურად არასდროს დაფასებია. „ვიყო მასწავლებელი, ჩემთვის დიდი პატივი და პასუხისმგებლობაა. პასუხისმგებლობა იმდენად, რამდენადაც მომავალი თაობის აღზრდასა და ჩამოყალიბების საქმეში ჩვენი

როლი გადამწყვეტია, ეს საქმე ყოველდღიურად თვითგანვითარებას მოითხოვს, უზომოდ შრომატევადია, რადგანაც, თუ მოსწავლემ შეატყუო, რაღაც საკითხში ღრმად მცოდნე არ ხარ, ასეთი მოსწავლისთვის უინტერესო ხდება და ის არ მოგისმენს, მრავალწლიანი სტაჟის მიუხედავად, ყოველი ჩემი გაკვეთილი მოსწავლეებთან გამოცდის ჩაბარებას ჰგავს. მთელი პასუხის-

მგებლობით ვემზადები მათთან სასაუბროდ, აზრების ურთიერთგაცვლად. პედაგოგობა საოცრად შრომატევადია, თუმცა ეს შრომა სათანადოდ არცერთ დროში არ გვიფასდებოდა და ამ მხრივ, სამწუხაროდ, დღემდე არაფერი შეცვლილა.“

გაგრძელება მე-3 გვერდზე

კიმეტიონი

qimetiონი.ge

წიგნების მაღაზია

მისამართი: ქუთაისი, „აპოლონი“;
ტელ.: 790 927 927.

წიგნები უნ გალოდებო!

ქუთაისი, საჯარო ცენტრი „აპოლონი“, წიგნების მაღაზია „კიმეტიონი“, ტელ.: (790) 927 927.

„მეუღლე ნამოვალ ჯარისკაცს, როცა დედაჩემს აფხაზეთის მინაზე დაჰადგმავინებო უნს“

იხილეთ მე-4 გვერდზე

ვინ რამდენ დანაშაულს იღებს ნარკოტიკის ბრძანებით?

იხილეთ მე-3 გვერდზე

ქუთაისის 2015 წლის ბიუჯეტში პედაგოგებისთვის ახალი პროექტები იგეგმება

მასწავლებელთა საერთაშორისო დღე ქუთაისელ პედაგოგებს ადგილობრივი ხელისუფლების წარმომადგენლებმა მიულოცეს.

ქალაქის მერმა შოთა მურღულიამ და მერიის კულტურის სამსახურის უფროსმა ვაჟა ჯუღელიმ საჯარო სკოლების, სკოლამდელი დაწესებულებების და მუსიკალური სასწავლებლების მასწავლებლებს ადგილობრივი თვითმმართველობის შენობაში უმასპინძლეს და გაწვეული საქმიანობისთვის მადლობა გადაუხადეს.

82-მა ღვაწლმოსილმა პედაგოგმა, რომლებიც წარმოდგენილი უმუშაოდ სკოლის ადმინისტრაციის მიერ იყვნენ, მადლობასთან ერთად ერთგვარი მატერიალური საჩუქრებიც მიიღეს.

„ადგილობრივი ხელისუფლების სახელით მასწავლებლებს მადლობას ვუხდით გაწვეული საქმიანობისთვის, რადგან მათი დამსახურებაა, რომ თითქმის ყოველწლიურად საქართველოს მასშტაბით ყველაზე კარგი მოსწავლეები ქუთაისიდან არიან წარმოდგენილი და ქუთაისელი მოსწავლეები საუკეთესო განათლებას იღებენ,“ — განაცხადა შოთა მურღულიამ.

რომელმაც ასევე აღნიშნა, რომ მასწავლებელთათვის ქუთაისის მრავალი წლის ბიუჯეტში სხვადასხვა პროექტები დაიგეგმება და სავანანათლებლო დაწესებულებებს მეტი ყურადღება დაეთმობა.

მურღულიას განცხადებით, კარგი იქნება თუ ქუთაისელი პედაგოგებისთვის გაიმართება კონკურსი. კონკურსის ფარგლებში შეირჩევა თემა და საუკეთესო ნამუშევრის ავტორი სოლიდური მატერიალური საჩუქრით დაჯილდოვდება.

შეხვედრაზე პედაგოგების ანაზღაურებაზეც ისაუბრეს და იმედი გამოთქვეს, რომ მალე მასწავლებლის ხელფასი ღირსეული გახდება.

პედაგოგებმა მერს და კულტურის სამსახურის უფროსს ყურადღებისთვის მადლობა გადაუხადეს და აღნიშნეს, რომ ეს შეხვედრა მათთვის საუკეთესო საჩუქარია, რადგან ადგილობრივი ხელისუფლება პედაგოგების შრომას ხელს და აფასებს.

ნათან ჩაბალიშვილი psnews.ge

მთავარი რედაქტორი: ნატო გუბელაძე

ღიზინი: ირმა ბახტუაშვილი ოპერატორი და კორექტორი: ლალი კუპრაშვილი

ვაზეთი ხელმძღვანელობს თავისუფალი პრესის პრინციპებით. არ გამოხატავს არცერთი პოლიტიკური პარტიის ინტერესებს. ავტორთა მოსაზრება შეიძლება, არ ემთხვეოდეს რედაქციისას.

ნიშნით აღნიშნულია სტატია, რომელიც განთავსებულია სარეკლამო ფართზე

გამომცემელი — შპს „P.S.“ („პოსტსოციალიზმი“). ქუთაისის სასამართლოს რეგისტრაცია №5/ბ-1401 ვაზეთ „P.S.“-ის კლასიფიკაციის კოდი: UDC (უაქ) 3+321 (479.22) (054) 3 - 658 P - 86

მისამართი: ქუთაისი, რუსთაველის გამზირი №37. პრესის სახლი.

• (032) 2 422 470, (0 431) 24-45-46. • psnews27@gmail.com • www.psnews.ge

შესრულდება თუ არა ქუთაისის 2014 წლის ბიუჯეტი?

ვის რა ერგო და რა ერგება ქალაქის მთავარი საფინანსო დოკუმენტიდან

ქუთაისის 2014 წლის ბიუჯეტის შესრულების 9 თვის ანგარიშს მერიის საფინანსო პოლიტიკისა და სახელმწიფო შესყიდვების სამსახურში აჯამებენ. როგორც საფინანსო სამსახურის უფროსი ირაკლი ავალიანი აღნიშნავს, 2014 წლის ბიუჯეტი წარმატებით სრულდება და დეფიციტზე საუბარი ყოველგვარ აზრს მოკლებულია.

თავდაპირველად, ქუთაისის ბიუჯეტი 43 მილიონი ლარი იყო, მოგვიანებით სხვადასხვა სახის ცვლილებები განიცადა და 64 78 200 ლარი შეადგინა.

არსებული მონაცემებით, მთავარი ფინანსური დოკუმენტის თითქმის 81% შესრულებულია. დარჩენილი 19 პროცენტის შესრულებას კი წლის ბოლომდე ვარაუდობენ.

2014 წელთან განსხვავებით, გასული წლის ბიუჯეტი სეკესტრის ძლივს გადაურჩა. რის მიზეზადაც ახლადარჩეული ხელისუფლება, საკადრო ცვლილებას, ჯერ კიდევ თანამდებობაზე მყოფი „ნაციონალების“ მიერ არასწორად დაგეგმილ ბიუჯეტს და სამუშაოების გვიან დაწყებას ასახელებდა.

საფინანსო სამსახურის უფროსი კი აღნიშნავს, რომ გასულ წელს ბიუჯეტის შესრულების პრობლემა არაფინანსური აქტივების და ქონების ნაკლებმა რეალიზაციამ, ასევე სათამაშო ბიზნესიდან შემოსული თანხების სიმცირემ გამოიწვია.

ქუთაისის 2014 წლის ბიუჯეტში, წლის მეორე ნახევარში 676000 ლარის ცვლილება განხორციელდა. როგორც ადგილობრივი ხელისუფლება აღნიშნავდა, ბიუჯეტში ცვლილების უმთავრესი წყარო 26 მაისს არგაკემული პრემია გახდა, რითაც დაზოგული 300 000 ლარი ქალაქისთვის მნიშვნელოვან საკითხების მოგვარებას მოხმარდა.

დარჩენილი 376 000 ლარი კი ბიუჯეტის სხვადასხვა ნაწილში გადაჭარბებით შესრულების შედეგად დაიზოგა.

რაც შეეხება ხარჯვით ნაწილში ცვლილებებს, სპორტის სასახლეს 160 000 ლარი დაემატა, რაც დარბაზში არსებული ლამინატის შეცვლას მოხმარდება. ბიუჯეტიდან 450 000 ლარით დაფინანსდა ქუთაისის საკალათბურთო გუნდი, რითაც გუნდი ახალი სეზონისთვის დაიწყებს მზადებას.

60 000 ლარი დაემატა საპროექტო სამუშაოებს, გამოყოფილი თანხით რეგიონული განვითარების სამინისტროსთვის წარსადგენი პროექტები მომზადდება. 50 000 ლარით გაიზარდა მედიკამენტებით დახმარების

„რჩება შთაბეჭდილება, რომ ჩვენ სხვა ქალაქში ვცხოვრობთ, ქუთაისის მერიის კულტურის სამსახური კი - სხვა ქალაქში!“

არასამთავრობო სექტორის შენიშვნები ღონისძიებების ე.წ. „მეორე განყოფილებებს“, საბანკეტო ხარჯებს უკავშირდება. როგორც შეხვედრაზე გაუფრთხილდა, საბანკეტო ხარჯი ხშირად ღონისძიების ხარჯებს სცდება.

ქუთაისის მერიის კულტურის, სპორტის, განათლების, ძველთა დაცვისა და ახალგაზრდობის სამსახურმა მიმდინარე წლის ცხრათვიანი მუშაობის ანგარიში არასამთავრობო სექტორის გაცნო.

შეხვედრაზე კულტურის სამსახურის ხელმძღვანელმა, ვაჟა ჯუღელიმ და სამსახურის თანამშრომლებმა იმ

პროგრამა.

სხვა შემოსავლებთან ერთად ბიუჯეტში სოლიდური თანხა საპატრულო ჯარიმებიდან შევიდა. როგორც ირაკლი ავალიანი რამდენიმე კვირის წინ psnews.ge-სთან საუბარში აღნიშნა, ქალაქის ბიუჯეტის საკუთარი შემოსავლები (ტრანსფერების გამოკლებით, რომელსაც ცენტრიდან იღებს) 14 მლნ ლარით არის განსაზღვრული, რომელიც იცვება როგორც ქონების გადასახადიდან, ასევე შემოსავლებით, ჯარიმებიდან, ძირითადად, ეს არის საავტომობილო მოძრაობის წესების დარღვევისთვის. აქედან მეტი ნაწილი — 60% რჩება ქალაქს, ნაწილი კი შედის ცენტრალურ ბიუჯეტში.

ბიუჯეტის შესრულების ცხრათვიანი ანგარიშით კმაყოფილია ქალაქის მერიც. როგორც შოთა მურღულიამ აღნიშნა, წინა წლებთან შედარებით, წელს კარგი ტენდენციაა.

„თუ შევადარებთ წინა წლების ბიუჯეტის შესრულებას, ცხრათვიანი ანგარიშით კმაყოფილი ვარ. შარშან არაფინანსური აქტივების კლება კატასტროფულ გარდევია იყო, წელს გადაჭარბებით სრულდება, ასევე კარგად სრულდება ხარჯვითი ნაწილი,“ — აღნიშნა შოთა მურღულიამ.

თუმცა, ქუთაისის ბიუჯეტის შესრულების ალბათობას ეჭვქვეშ აყენებენ საკრებულოს „ნაციონალი“ დეპუტატები. როგორც ისინი აღნიშნავენ, ბიუჯეტის შესრულების პრობლემა არამხოლოდ

ქუთაისის, არამედ თბილისსა და თითქმის ყველა მუნიციპალიტეტს აქვს.

„ჯერ არ გავცინობივარ ბიუჯეტის შესრულების ცხრათვიანი ანგარიშს, თუმცა იმ სამუშაოებიდან გამომდინარე, რაც ქალაქში ხორციელდება, ეჭვი მეპარება, რომ 81% იყოს შესრულებული. პრობლემაა როგორც შესრულების, ასევე ხარჯვით ნაწილშიც, რადგან ძალიან დიდი სამუშაოებია ჩასატარებელი. მაგალითად, პროგრამა „კორპუსის“ და გზის საფარის დასაგებად, რაზედაც უსერიოზულესი თანხები იხარჯება, თუმცა აღსანიშნავია, რომ ჯერ ტენდერები არ ჩატარებულა და შემსრულებლები არ გამოვლენილა. მსგავსი ტენდერები გაგრძელდა ქუთაისში გზების დაგება, ოქტომბრის ბოლოს, წვიმაში მოგვიწევს მუშაობა. ასე დაგებული გზები როგორი ხარისხისა იქნება, ძნელი მისახვედრი არაა. თუ ხელისუფლება გულისხმობს, რომ ბიუჯეტი პრემიების და ხელფასების გაცემის მუხლში სრულდება, ამაში ვეთანხმები. სხვა მხრივ კი არამართო ქუთაისში, არამედ საქართველოს ვერც ცენტრალურ და ვერც ადგილობრივ დონეზე ბიუჯეტს ვერ ასრულებენ,“ — აღნიშნავს დავით გოგისანიძე.

რაც შეეხება მომავალი წლის მთავარი ფინანსური დოკუმენტს, როგორც მერიის საფინანსო სამსახურის უფროსი ირაკლი ავალიანი აღნიშნავს, ბიუჯეტის ფორმირებაზე მუშაობა სხვადასხვა განყოფილებებში დაწყებულია. შევსებული ვარიანტი კი საკრებულოს

15 ნოემბრამდე წარედგინება. ქუთაისში იმედოვნებენ, რომ ქუთაისის მომავალი წლისთვის ბიუჯეტი რამდენიმე მილიონით გაიზარდება.

როგორც დაიგეგმება 2015 წლის ბიუჯეტი ადგილობრივი ხელისუფლებაში, ამ დროისთვის ვერ საუბრობენ. თუმცა, აღნიშნავენ, რომ მთავარ ფინანსურ დოკუმენტში თანხები პრიორიტეტულობის და ქალაქისთვის საჭირო საკითხების მოგვარების მიხედვით გადაინაწილება.

საკრებულოსთვის წარდგენილ ბიუჯეტის პროექტს მოიწონებენ თუ არა „ნაციონალი“ დეპუტატები, ჯერჯერობით, პასუხის გაცემა უჭირთ. როგორც დავით გოგისანიძე აღნიშნავს, ბიუჯეტი ხალხზე ორიენტირებული უნდა იყოს. თუ მმართველი გუნდი მათი შენიშვნების და რეკომენდაციების ნაწილს მაინც გაითვალისწინებს, ამ შემთხვევაში მთავარ ფინანსურ დოკუმენტს მწვანე შუქს აუჩვენებენ.

თუმცა, გოგისანიძე იმასაც აღნიშნავს, რომ ბიუჯეტი ხალხის უშუალო მითითებით უნდა დაიგეგმოს, რადგან მოსახლეობამ ყველაზე კარგად იცის რა პრობლემა აქვს ქალაქს. როგორც „ნაციონალი“ დეპუტატი აღნიშნავს, მოსახლეობისთვის მსგავსი კითხვებით, ჯერჯერობით, არავის მიუმართავს, ამიტომ ვარაუდობს, რომ 2015 წლის ბიუჯეტი ხალხის ბიუჯეტი არ იქნება.

ნათან ჩაბალიშვილი psnews.ge

სკობდა, 2015 წლის ბიუჯეტის ფორმირებაზე გვემსჯელო. თუმცა, წარმოდგენილ ანგარიშთანაც გვაქვს შენიშვნები. არც კი ვიცოდი, ამდენი კულტურული ღონისძიება თუ ჩატარდა ამ ქალაქში, კარგი იქნებოდა, ამის შესახებ ინფორმაცია თავის დროზე გვეცნობოდა. ამავდროულად, ჩანდა, რომ ბევრი ისეთი პროექტი განხორციელდა, რომელიც არ იყო ბიუჯეტით გათვალისწინებული. ცუდია პათოსი, თითქოს იმ კუთხით, რასაც ეს სამსახური კუთრდება, ყველაფერი კარგადია. სამუშაოდ, ასე არაა. რჩება შთაბეჭდილება, რომ ჩვენ სხვა ქალაქში ვცხოვრობთ, მერიის კულტურის სამსახური კი — სხვა ქალაქში,“

— აღნიშნა ნოდარ ჯიქიაძე. არასამთავრობო სექტორის შენიშვნები ღონისძიებების ე.წ. „მეორე განყოფილებებს“, საბანკეტო ხარჯებს უკავშირდება. როგორც შეხვედრაზე გაუფრთხილდა, საბანკეტო ხარჯი ხშირად ღონისძიების ხარჯებს სცდება. შენიშვნას ვაჟა ჯუღელიმ უბასუხა. როგორც მან აღნიშნა, მათაც არ მოსწონთ აღნიშნული ხარჯები, მაგრამ საბანკეტო განყოფილება აუცილებელია და მიუხედავად მათი სურვილისა, ამ საკითხს გვერდს ვერ აუვლიან.

ნათან ჩაბალიშვილი psnews.ge

„კედაგობებს დღეებია სასწრაფო გაჭიანჭვად გვიუბრალებენ და ჩვენზე ცდებს ატარებენ“

პირველი გვერდიდან

ქალბატონი ლამარას მსგავსად ფიქრობს გამოკითხულ პედაგოგთა უმრავლესობა. მათთვის ნომერ პირველ პრობლემად მასწავლებლის ანაზღაურება რჩება. პედაგოგები მიიჩნევენ, რომ შრომა, რომელსაც ისინი მომავალი თაობის აღზრდასა და განათლებაში დებენ, დღემდე ენთუზიაზმს ეფუძნება.

უკვე გატარებული რეფორმების პარალელურად, პედაგოგები მთავრობის მიერ ინიცირებულ კანონპროექტსაც იწუნებენ, განათლების სამინისტროს მიერ მომზადებული ახალი სქემის თანახმად, პროფესიული სტანდარტების დარღვევის შემთხვევაში, ამავე სამინისტროს დირექტორობისა და მასწავლებლობის უფლების ჩამორთმევის საშუალება ეძლევა.

განათლების სამინისტროს მიერ დადებით შედეგებზე გათვლილი კანონპროექტი თავად პედაგოგებს ღირსების შელახვად მიაჩნიათ.

პედაგოგი **ლალი გაბისონია** აღნიშნავს, რომ მთავრობამ ამ სქემის შემუშავების დროს მასწავლებლების ღირსების საკითხზე არ იფიქრა, თუმცა პედაგოგები იმედს იტოვებენ, რომ კანონპროექტს მხარს მომავალშიც არ დაუჭერენ. „ჩვენ არ ვართ რეფორმების წინააღმდეგე, მაგრამ ეს რეფორმები პედაგოგთა მდგომარეობის გაუმჯობესებაზე უნდა იყოს მიმართული და არა მის დაკნინებაზე. დიდი იმედი მაქვს, რომ დეპუტატთა უმრავლესობა მომავალშიც გამოიჩინებს გონიერებას და ამ კანონს მხარს არ დაუჭერს.“

როგორც აღმოჩნდა, სტატუსის ჩამორთმევისთან დაკავშირებით პედაგოგთა პოზიცია ცალსახაა, რაც შეეხება იმავე კანონპროექტს, რომლის მიხედვითაც პედაგოგთა 4 კატეგორიად: პრაქტიკოს, უფროს, წამყვან და მენტორ მასწავლებლებად დაყოფა უნდა მოხდეს, აქ პოზი-

ციები იყოფა: პედაგოგთა ნაწილს ეს უკვე აპრობირებულ მეთოდად მიაჩნია, ნაწილი კი კატეგორიებად დაყოფას მასწავლებელთა შორის უსიამოვნების ჩამოყალიბებელ დიფერენცირებად მიიჩნევენ.

პედაგოგი **ნათელა ჩხაბერიძე**: „კატეგორიებად დაყოფის საწინააღმდეგო არაფერი მაქვს, აქ ახალი არაფერია, მენტორები სკოლებში აღრეც იყვნენ და ამით არაფერი დაშავებულა, იგი გამოცდილებით და სტაჟით დამწყებზე უფრო მაღლა დგას და თუ ახალბედა მისგან ისწავლის, ამით მას არაფერი დააკლდება.“

იმავე თემაზე განსხვავებული პოზიცია აქვს პედაგოგ **ლია ონიანს**: „ეს არის არაფრისმომტანი რეფორმა. რა საჭიროა სკოლებში კატეგორიებად დაყოფა? ეს პედაგოგებს არათანაბარ მდგომარეობაში აღმოაჩენს. ან რა პრინციპით უნდა მოხდეს პედაგოგთა დაყოფა? ესეც

კოტა რთულად წარმოსადგენია, მიმაჩნია, თუ ეს რეფორმა ამოქმედდება, ეს იქნება საბაბი პედაგოგების ახალი უსიამოვნებისა.“

კრიტიკის პარალელურად, პედაგოგები აღიარებენ იმ რეალობას, რომლის მიხედვითაც განათლების დონის მაჩვენებლით საქართველო მსოფლიო ქვეყნებს შორის ბოლო პოზიციებს იკავებს, რაც თავისთავად გულისხმობს იმას, რომ პრობლემა სისტემასთან ერთად მასწავლებლების მიდგომებსა და კვალიფიკაციაზეც პირდაპირ გადის, და ზოგადად, საგანმანათლებლო სისტემაში გასატარებელ ნომერ პირველ რეფორმად ისეთი ტრენინგების ჩატარების აუცილებლობაზე საუბრობენ, რაც პედაგოგთა კვალიფიკაციას აამაღლებს.

ქუთაისის №1 საჯარო სკოლის პედაგოგი **ქრისტინე სალინაძე** პედაგოგთა კვალიფიკაციის საკითხშიც ხელდას პედაგოგებს, თუმცა მის

გულისწყრომას სახელმწიფოს მხრიდან ამ პროფესიის დაუფასებლობა იწვევს. „რა თქმა უნდა, პედაგოგს სჭირდება გადამზადება და, რომ ვთქვათ, ამ მხრივ ყველაფერი წესრიგშია, არ ვიქნებით მართალი, მაგრამ კიდევ უფრო გაუგებარია და გულსაწყვეტია სახელმწიფოს დამოკიდებულება პედაგოგთა მიმართ, ჩვენ ვართ უმნიშვნელოვანესი და ურთულესი პროფესიის მქონე ადამიანები, გვინდა რეფორმები, რომელიც ჩვენი განათლების ხარისხს და ფინანსურ მდგომარეობას გაუმჯობესებს და არა გაუგებარი ექსპერიმენტების ჩატარება ჩვენზე, როგორც საცდელ ბაჭივებზე, რაც აღრეც ასე იყო და ასევე გრძელდება დღესაც.“

სისტემის მოსაწესრიგებლად, კვალიფიკაციის ამაღლებასთან ერთად, ფსიქოლოგები ისეთი ტრენინგების ჩატარების აუცილებლობაზე საუბრობენ, რაც პედაგოგისა და

მოსწავლის დაბალანსებული ურთიერთობის ჩამოყალიბებისკენ იქნება მიმართული.

ფსიქოლოგი **თეა ფანულიძე** მიიჩნევს, რომ ამ მიმართულებით პრობლემები ორივე მხარეს აქვს და ურთიერთობებში, რომელიც ხშირად კონფლიქტურ სახეს იძენს, შეცდომებს როგორც მოსწავლეები, ასევე მასწავლებლები უშეგებენ.

„სამწუხაროდ, ხშირია შემთხვევები, როდესაც მოსწავლის რთულ ქცევას პედაგოგები კონკრეტულად მათ მიმართ მიმართულ ქცევად მიიჩნევენ და მოსწავლეების მიმართ არასწორ მიდგომებს იჩენენ. სამხუხაროდ, ხშირად პედაგოგები კიბკავენ მოსწავლეებს ამა თუ იმ ქცევისთვის და ამავდროულად, თვითონვე გვევლინებიან როგორც არაადეკვატური ქცევის გამომწვევენი. შესაბამისად, აუცილებელია ისეთი ტრენინგების ჩატარება, რომელიც მასწავლებლებში კვალიფიკაციასთან ერთად პროფესიულ სტანდარტებსაც აამაღლებს.“

ის, რომ 21-ე საუკუნის თაობის მიმართ მიდგომები განსხვავებული უნდა იყოს, ფორმალურად პედაგოგები და მოსწავლეებიც ერთნაირად, მასწავლებლები მიიჩნევენ, რომ ნაკლები დისტანცია და უშუალო დამოკიდებულება მოსწავლის მიმართ მას უფრო გაბედულს და აზრის თავისუფლად გამოხატველს გახდის.

ზოგადსაგანმანათლებლო სისტემაში გასატარებელ რეფორმებს შორის დეპუტატები პედაგოგების ხელფასების გაზრდაზეც საუბრობენ. რაც შეეხება სტატუსის ჩამორთმევისა და კატეგორიებად დაყოფის სადავო საკითხებს, რა ფორმით მოიწონებს მას საკანონმდებლო ხელისუფლება, უახლოესი საპარლამენტო სხდომები აჩვენებს.

პაპ შალაბერიძე

ვინ რამდენ დანამატს იღებს ნარმანიას ბრძანებით?

სახელფასო დანამატები გაიცემა იმ მოხელეებზე, რომელთაც გააჩნიათ მაღალი თანამდებობრივი პასუხისმგებლობა და საკუთარი უფლებამოსილების ფარგლებში, ათეულობით მილიონ ლარს განკარგავენ, — ამის შესახებ თბილისის მერიის მიერ სახელფასო დანამატებთან დაკავშირებით გავრცელებულ განცხადებაშია ნათქვამი.

განცხადებაში აღნიშნულია, რომ საჯარო მოსამსახურეებზე დანამატის გაცემის არსებული წესი იმოქმედებს მიმდინარე წლის ბოლომდე. ამჟამად კი მერია აღნიშნული საკითხის დარეგულირების მოდელზე მუშაობს. მერიის განცხადებას „ინტერპრესნიუსი“ უცვლელად ვთავაზობთ:

„თბილისის მერიის ვებ-გვერდზე საჯარო ინფორმაციის სახით გამოქვეყნდა ქ. თბილისის მუნიციპალიტეტის მერის ბრძანება ქ. თბილისის მუნიციპალიტეტის მერიის ორგანოების საჯარო მოსამსახურეებზე დანამატის გაცემის შესახებ.

აღნიშნული ბრძანება სრულად შეესაბამება საქართველოს კანონმდებლობით დადგენილ ნორმებს, თუმ-

ცა, აღნიშნულ საკითხთან დაკავშირებით არსებული მაღალი საზოგადოებრივი ინტერესიდან გამომდინარე, განვმარტავთ: საჯარო მოსამსახურეებზე დანამატის გაცემის არსებული წესი იმოქმედებს მიმდინარე წლის ბოლომდე. ამჟამად მერია მუშაობს აღნიშნული საკითხის დარეგულირების მოდელზე, რაც საზოგადოებისთვის მოგვიანებით გახდება ცნობილი. აქვე, განვმარტავთ, რომ თბილისის მუნიციპალიტეტის მერიის თანამდებობის პირთა ანაზღაურება (სახელფასო ფონდი თუ დანამატი) არ შეცვლილა. ამასთან, სახელფასო დანამატები გაიცემა იმ მოხელეებზე, რომელთაც, ერთი მხრივ, გააჩნიათ მაღალი თანამდებობრივი პასუხისმგებლობა, ხოლო მეორე მხრივ, საკუთარი უფლებამოსილების ფარგლებში, ათეულობით მილიონ ლარს განკარგავენ. ვფიქრობთ, რომ ადგილობრივ თვითმმართველობებში დასაქმებულ მენეჯერთა ანაზღაურება მათი კვალიფიკაციის პირდაპირპროპორციული უნდა იყოს.

აქვე, მკაფიოდ ვაცხადებთ, რომ თბილისის მერიამ უარი თქვა პრემიების გაცემის მანკიერ სისტემაზე

და მას მოხელე მხოლოდ განსაკუთრებულ შემთხვევებში შესაბამისი სამუშაოს შესრულებისას მიიღებს. გარდა ამისა, ყველა, მათ შორის, არასამთავრობო სექტორის წარმომადგენლებიც, დაგვეთანხმებიან, რომ ადგილობრივი ხელისუფლების ორგანოებში დასაქმებულ მოხელეთა (მათ შორის, თანამდებობის პირთა) ანაზღაურება არ არის იმაზე მაღალი, ვიდრე კერძო თუ ზოგჯერ იმავე მესამე სექტორში დასაქმებულ პირთა ანაზღაურება, ხოლო პასუხისმგებლობა

სახელმწიფოს წინაშე — ორმაგი. სწორედ ზემოთ ჩამოთვლილ ფაქტორებს ეფუძნება თბილისის მერის გადაწყვეტილება 2014 წლის ბოლომდე საჯარო მოსამსახურეებზე დანამატის ამ ფორმით გაცემის შესახებ. აქვე, ვთავაზობთ არასამთავრობო ორგანიზაციების წარმომადგენლებს, საკითხის დარეგულირების მიზნით, წარმოადგინონ ოპტიმალური წინადადებები. თბილისის მერია მზადაა, მიიღოს ყველა კვალიფიკაციური და არეუმენტირებული წინადადება, — ნათქვამია განცხადებაში.

თბილისის მერმა, დავით ნარმანიამ მერიის ორგანოების თანამშრომლებზე დანამატის გაცემის შესახებ ბრძანება გამოსცა. როგორც დოკუმენტშია აღნიშნული, დანამატი 2014 წლის 1 სექტემბრიდან წლის ბოლომდე ყოველთვიურად, დარიცხული ხელფასის პროპორციულად უნდა გაიცეს. დოკუმენტის მიხედვით, დანამატის ჯამური რაოდენობა ოთხი თვის განმავლობაში 152 060 ლარს შეადგენს. ბრძანების მიხედვით, დანამატს 26 თანამდებობის პირი იღებს.

ბრძანების მიხედვით, ყოველთვიურ დანამატს იღებენ დედაქალაქის ვიცე-მერი — 3540 ლარი, მერის მოადგილე — 3360 ლარი, მერიის ადმინისტრაციის უფროსი 3180 ლარი, მისი პირველი მოადგილე — 2000 ლარი და მოადგილე — 1800 ლარი, საქალაქო სამსახურის უფროსი — 2600 ლარი, რაიონის გამგებელი — 2600 ლარი, რაიონის გამგებლის მოადგილე — 1800, მერიის აპარატის (სამსახურის) მრჩეველი — 1300 ლარი ყოველთვიური დანამატი და სხვა თანამდებობის პირები.

„გაშინ ნაოვალ ჯაროდან, როსა დედარემს აფხაზეთის მინაზე დავაღბეპინებ ფხს“

ჩემი რესპონდენტი ქალბატონი იმით არის გამოჩენილი, რომ მისი, ერთი შეხედვით, ნაზი უბრალოების მიღმა უდიდესი სიმამაცე და ამასთანავე ერთ ალუწრელი ტკივილი იმალება. ასაკი გამოვლილმა გაჭირვებამ დატყუო, თუმცა, 60 წლის ქალბატონის იერი უაღრესად სიცოცხლისუნარიანია.

ქალი, რომელზეც ვსაუბრობ, სულ რაღაც ორი კვირაა, რაც გავიცანი, რაც ერთ ჰერქვეშ გვიწევს ცხოვრება და სიმართლე გითხრათ, ისეთი შთაბეჭდილება მეუფლება, რომ ძალიან დიდი ხნის ნაცნობობა გვაკავშირებს. მოკლედ, უკვე გაუთავებლად შემიძლია ამ ქალბატონზე საუბარი, თუმცა შევეცდები, მისი პიროვნული ღირსებები და მის თავს გადახედვით ამბავი მისივე მონოლოგით შემოგთავაზოთ. ერთს გეტყვით, ჩემი რესპონდენტი აფხაზეთიდან დევნილი ლარისა (ნელი) უბირია, სამი შვილის — ირმა, ილონა და ირაკლი მეშველიანების დედა.

„მე და ჩემი მეუღლე ჩვენს სამ შვილთან ერთად ქალაქ ტყვარჩელში „40 წელი საბჭოთა აფხაზეთი“ ქუჩაზე ვცხოვრობდით. ჩემი მეუღლე სოხუმის დეპოში მუშაობდა, ოჩამჩირის, ტყვარჩელის და სხვადასხვა მიმართულებით. ოჩამჩირის რაიონის სოფელ ცაგერაში იყო ჩემი მეუღლის ძირი ოჯახი. იქ ახალი გადასახლება ვიყავით, როცა 1992 წელს ომი დაიწყო. ომის დაწყების დღიდან ჩემი მეუღლე ბრძოლაში ჩაერთო. თავიდან იარაღი არ მისცეს და შეუიარაღებლად იცავდა სოფელს, ზედამხედველობდა, ვინმე რომ არ შემოსულიყო. ოქტომბრის 20 რიცხვში ვითარება დაიძაბა და ჩვენი სოფლის დაცვა დაიწყო. დააყენეს ავტობუსი და ქალები და ბავშვები მარტვილის რაიონის სოფელ სალხინოში წავიყვანეს, ელვარადის სიტუაციას. ჩემი ქმარი ელვუჯა კი სახლში დარჩა, ოჯახს ვერ მივატოვეთ. სალხინოში დევნილად ორი თვე დავტოვეს. ამ ორი თვის განმავლობაში ჩემი ქმარი მხოლოდ ერთხელ ჩამოვიდა ჩვენს სანახავად და ისევ დაბრუნდა ცაგერაში. ჩვენს სოფელში არსებულ ინფორმაციას ტელევიზიით ვიგებდით. სახლიდან ისე გამოვედით, რომ საერთოდ არაფერი წამოგვიღია, რაც მეცა, იმ ტანსაცმლით წავიდით ყველანი. შეფერხებული იყო მიმოსვლა, საომარი მდგომარეობაც გამოცხადდა.

ერთ დღესაც ჩემმა მამამთილმა მოგვაკითხა დედაჩემის სახლში, სოფელ აკვასკაში რომ წავიყვანეთ. სოფელ გუფამდე ფეხით მივედით, სადაც აფხაზები იდგნენ. რა თქმა უნდა, გაგვაჩერეს სამხედროებმა, მე შემემინდა, მაგრამ არ დავიბენი და მათ აფხაზურად მივესალმე. დაინტერესდნენ ჩემი ვინაობით. ვუთხარი, რომ მთელი ბავშვობა იქ მქონდა გატარებული, დე-

დაჩემის სახლში, რომ ჩემთვის აფხაზი უცხო არ იყო. მათაც შევეცოდეთ პატარა ბავშვების პატრონი და გაგვიწვეს, თან გაგვაფრთხილეს, რომ გზა დანაღმულია და ფრთხილად იარეთო. გზად პატარებს მოვივლიათ, მოწყურდათ. ჩემმა მამამთილმა ერთ ოჯახში დაიძახა, იქნებ წყალი მაინც დავაღვინოთ ბავშვებსო. უფლის წყალობით, ღვთისნიერი ხალხი შეგვხვდა, სახლში მიგვიპატიყეს, საჭმელი, წყალი, ხილი ჩავვიღავეს ჩანთაში და გამოგვიწვეს, ასე მივალწიეთ დედას სახლში სოფელ აკვასკაში, მამამთილი კი ცაგერაში დაბრუნდა. მინდოდა, მას გავეყოლოდი, მაგრამ არ წამიყვანა.

მეგონა, ცოტა ხნით მაინც დავწყნარდებოდი, გავერიდეთ არეულობას-მეთქი, მაგრამ ჩემი სახლის წინ აფხაზების შტაბი იყო... მართალია იცოდნენ, რომ იქ ვიყავით თავშეფარებული და არ გვეხებოდნენ. ბავშვებს მაინც სულ ჩაცმულს ვაძინებდი, უცებ გაქცევა რომ დაგვიჩვეოდა. ცოტა ხანი ვიყავით დედაჩემთან, მერე კი ელვუჯამ შემომითვალა, რომ სოფელ ბესლახუბამდე წამოდიო ფეხით, იქ კი მე დაგვხვდებო, მაგრამ მარტო არ გამიშვა დედამ, ბესლახუბას ცოტა აქეთ ჩემი ქმრის ბიძაშვილი ჩამოვიდა და ისევ ჩვენს სახლში, ცაგერაში წავიყვანა. სულ ტყე-ტყე ვიარეთ და მივალწიეთ ჩემი ქმართან, ისევ სახლში მივედით. იქ სრული არეულობა იყო, მაგრამ მაინც ჩვენს კუთხეში გვიჩვენოდა დარჩენა, ასე ვერ მიგატოვებდით იქაურობას. დამეხებს თეთრად ვათენებდით, ისმოდა საშინელი სროლის ხმა, ცოტა ხანი ვუძღვებდით ამ არეულობას. ერთი პერიოდი კი ძალიან დაიძაბა სიტუაცია. მალე გავიგეთ, რომ ჩემი მაზლი მინაზე აფეთქებულია. ეს დიდი ტრაგედია იყო ჩვენი ოჯახისთვის. მამამთილმა გვითხრა, ამაღამ ცაგერას ბომავენო და ოჩამჩირეში გავიქეცი, „ელექტრიკისა“ ჩავსვდით და გამოვიქეცი. არ გვემონდა საერთოდ არაფერი, ისე გამოვედით სახლიდან და წყალტუბოს სანატორიუმში დავსახლდით დროებით. დევნილის სტატუსით მარტის თვიდან, „სამშვიდობოს“ გამოცხადებამდე. როცა დამთავრდა „პერიმირი“, გვითხრეს, რომ ცაგერაში არ იყო საშიშროება და შეიძლებოდა, შინ დაბრუნებულიყავით. ისევ დავბრუნდით ცაგერაში, მონატრებულ სახლში, სადაც, მიუხედავად შედარებით მშვიდი სიტუაციისა, მაინც გვემინდა ცხოვრება, განსაკუთრებით კი ღამის დღეობა...“

ერთხელ, შუალამეს ვილაციის განწერილი ყვირილი შემოგვესმა: „ელვუჯა! ადექი ჩქარა! აფხაზები შემოვიდნენ.“ შიშით წამოვვარდით, ჩემს შუათანა გოგოს, ილონას მივძახე: „დედა ჩქარა მამაშენს შენ გაუღე კარი, კარგი ფეხი გაქვს და შვიდობით დავგიბრუნდება-მეთქი“. ილონა მაშინ 5 წლის იყო. არ დამავიწყდება 5 წლის ბავშვის შემო-

ლარისა (ნელი) შახრიან

ნებული სახე, აკანკალებული მუხლები და მისი ნათქვამი სიტყვები, როცა კარისკენ დამფრთხალი გარბოდა: „აფხაზი, თათარი, თურქი, ვინც არ უნდა იყოს, დმერთო! ყველა გადაარჩინე ამ ომს და ყველა დედას მისი შვილი სახლში უფლებელი დაუბრუნეო“. დღესაც ცრემლი მადგება თვალებზე, ამას რომ ვიხსენებ... მამამისს კარი გაუღო და ელვუჯაც უკანმოუხედავად გაიქცა. მე ერთის მიძახება მოვასწარი: ჩვენ რა გვეშველება-მეთქი. მისგან პასუხი არ მიმიღია — ის შშობლიური მიწის დასაცავად გარბოდა.

გარედან აფხაზების გინება და მუქარა მესმოდა. ირმას და ილონას უცებ ჩავაცვი, ირაკლი კი საწოლში იყო და ვერ მოვასწარი მისთვის ტანსაცმლის მოძებნა, საცვალის ამარა ავიტაცე ხელში და გარეთ გავვარდი. მერე როგორც გავიგე, სამშვიდობოს („პერიმირის“) დროს ყველას გადაუშალავს შვილები, მარტო მე ვიყავი დარჩენილი სოფელში ბავშვებთან ერთად. გავიქეცი სახლის უკან, მაგრამ ღობეზე ვერ გადავედი, თან მესმოდა იმათი ყიჟინა: „ურა! ავიღეთ ცაგერაო“... გავბოდი განწირულად და არ ვიცოდი, სად წავსულიყავი, ტყით ვერ გავიგებდი გზას, ვიფიქრე, რაც იქნება იქნება-მეთქი და ბავშვები უკან დავაყენე, გოგოებს შუაში ჩავუყენე ირაკლი და მე წინ გავიქეცი, თუ ისერიან მე მომხედებამეთქი. ამ სირბილში ჩვენები შემომგებნენ, მიცნეს ბიჭებმა, ეს ხომ ელვუჯას ცოლიაო და მომძახეს, რაც ძალი და ღონე გაქვს გაიქეცი, უკან არ მოიხედო... ასე ვირბინე და როგორც იქნა, ოჩამჩირემდე ფეხით მივალწიეთ. რკინიგზის სადგურში ჩემი მაზლის ცოლი ვნახ. ვითხოვე, პატარა ირაკლისთვის ამაზე მოეცა, რომ ჩამეცმია. საცვლის ამარა სულ კანკალებდა. რძალმა მითხრა: მარტო კაბა მაქვსო. გამოვართვი და ირაკლის ეს კაბა გადავაცვი, ცოტა რომ გამთბარიყო ბავშვი... ჩამოვყევი იქ და ჩემთვის ვტიროდი. ამ გლოვის დროს, ვილაც ბიჭი გამოემცანურა და მეკითხა ვინაობა. როგორც გავარკვეით ჩემი მაზლის ჯარის ამხანაგი ყოფილა. დამამედა, ნუ გემინია, ისეთ ადგილას მიგიყვან, არაფერს გაგიჭირვებენო. მეც მივედე ახალგაზრდას და მან ვინმე როგავების ოჯახში მიმიყვანა, სადაც 13 წლის გოგონა დამხვდა დედასთან ერთად. იქ მართლაც რომ მშვიდად და უზრუნველყოფილი ვიყავით, თავს მეგობრობდნენ. შაოსანი ქალი ვიყავი, ჩემს მაზლს ვგლოვობდი და იმ ოჯახის დიასახლისმა იასამინსფერი კაბა მაჩუქა. ის კაბა არც ჩამიცვამს, ისე წამოვედი იმ სახლიდან, რადგან სრულიად მოულოდნელად ჩემმა თანასოფლელებმა შემომითვალეს, რომ ქუთაისის გზა იხსნება და წყალტუბოში დავბრუნდეთო. მოვიციე ხელი ჩემს შვილებს და წამოსვლა დავაპირე. დიასახლისი ქალი სახლში არ იყო, 13 წლის გოგონამ კი სულ ცრემლებით გამომაცილა. ბავშვმა საჭმელი ჩამიღავა და

ალბუჯა მშველიანის ოჯახი.

წამოსვლისას 20 მანეთს მაძლევდა. არასდროს დამავიწყდება იმ პატარა გოგოს საქციელი... არაფერი არ წამომიღია, ისე წამოვედი იქედან. როგორც იქნა, ქუთაისამდე მოვედით, ბავშვები ცხარე ცრემლით ტირილდნენ შიშისმილისგან. გზად სასა-დილოში შევედი და პური ვთხოვე დახლიდარს, თან ფულიც მივაწოდე, მაგრამ ერთი ნაჭერიც კი არავინ მომცა, შენ რომ მოგცე მერე სხვებს არ ექნებათო, ტირილით გამოვედი იქიდან, ანგელოზებისთვის ერთი ნაჭერი პურიც კი არ გაიმეტეს, გამწარებული ვიყავი. უკან ხელჯოხიანი მოხუცი კაცი გამომეკიდა, მე მოგცემ პურსო. ასე წვალებით მოვედი წყალტუბოში. თურმე აქაურებს სცოდნიათ, რომ მე ჩემს ბავშვებთან ერთად ცაგერაში მინაზე აფეთქდი. გაუყვარდათ ჩვენი დანახვა. რამდენიმე დღე აქ ვიყავით, სანატორიუმში ერთი თოხანი დავიკავეთ და დევნილ ცხოვრებას შევუდევით იმ იმედით, რომ მალე ყველაფერი ჩაწყნარდებოდა და ჩვენი მარჩენალი ელვუჯა შემოგვიერთდებოდა, მაგრამ ჯერ არაფერი ჩანდა სამშვიდობო.

ცოტა ხანში მომივიდა ამბავი, რომ ჩემი ელვუჯა ბრძოლის დროს დაიჭრა. ეს იყო 1993 წლის 16 სექტემბერი. მტრის შემოტევის დროს სოფელ ცაგერაში მიუღია ჭრილობები მარჯვენა ბარძაყისა და მუცლის არეში. ბავშვები მეზობელს ჩავაბარე და უკან, სახლში გავიქეცი, ცაგერაში. მამამთილი გაგიჟდა ჩემს დანახვაზე, ამაღამ ცაგერა იბომბება და აქ რამ მოგიყვანაო. იმ საღამოსვე უკან გამომიწვეს. მას შემდეგ მე იქ აღარ დავბრუნებულვარ. ელვუჯას საავადმყოფომდე მიუღწევია. იქ უთქვამთ, რომ არ შეიძლება ამ ტყვიების ამოღებო და დაუტოვეს „ასკოლკები“. წამოვედით და ჩემი ქმრის ამბავი კარგა ხანს არ ვიცოდით, ხან რას მეუბნებოდნენ, ხან რას, ჩვენ აქ ვცხოვრობდით ელვუჯას

მოლოდინში.

ჩემი ქმარი და მამამისი თურმე ცაგერაში დარჩენილან, მამამთილს მისი ცოლი წაუყვანია თავისი რძლის სახლში, გალში და ისევ ცაგერაში დაბრუნებულა ელვუჯასთან. „ერთი შვილი იქ მომიკვდა და მეორესაც ვერ დავტოვე, იქნებ გადავარჩინო“. ცაგერაში მიმავლს მისი ძმისშვილი შეხვედრია და რომ გაუგია, ცაგერაში ბრუნდებოდა, გაგიჟებულა, იქ აფხაზები მაინც მოკლავდნენ და არ დავუშვებ მათი ხელიდან მოკვდეთო. ავტობუსი ვაღმოდინე და ბიძამისისთვის დაუმიხვებია: „აქ ორი ტყვია მაქვს, ერთით შენ მოკლავ, მეორეთი კი თავს მოვიკლავ, მაგრამ იქ არ გავიშვებო“. მამამთილს უფიქრია, ბავშვი ცოლვაში არ ჩავადო, ანერვიულებულიაო და გადაუფიქრებია ცაგერაში დაბრუნება, მაგრამ ორ დღეში მაინც ვადასულა. მას შემდეგ არაფერი არ გავიგია მასზე. ზოგი ამბობს, რომ მისი შვილის საფლავზე ნახეს მოკლული, არ ვიცი... მისმა ცოლმა თავის მოკვლა სცადა, თურმე, გამწარებულმა, მაგრამ ხელი შეუშალეს. ის შემდეგ ჩვენ წამოვიყვანეთ წყალტუბოში, სანატორიუმში.

აფხაზეთი რომ დაეცა, იმ დღეს გადავიდა ელვუჯა იქედან. წამოვიდა და აქ მოგვაკითხა...

„ეზოში ბურთს ვთამაშობდით ბავშვები, მახსოვს, რომ ვილაც კაცი, სულ შავებში ჩაცმული, შავი ცილინდრით შემოვიდა სანატორიუმის ეზოში. მახსოვს, მაშინ ძალიან გამიხარდა, მაშინვე მივხვდი, რომ ის შუოსანი, ნაომარი კაცი მამიკო იყო...“ — იხსენებს ირაკლი მეშველიანი.

აფხაზეთიდან წამოსვლის შემდეგ მეშველიანების ოჯახმა წყალტუბოს ერთ-ერთი სანატორიუმის შენობაში, „დრუჟბაში“ განაგრძო ცხოვრება...

გაგრძელება მე-5 გვერდზე

ირაკლი ანსაფის მისიაში, ავღანეთში

საქართველოში ნატო-ს სამხედრო ინფრასტრუქტურა შეიქმნება

ნატო-ს უელსის სამიტზე საქართველომ წევრობის კანდიდატის სტატუსი (ე.წ. „მაბი“) ვერ მიიღო, მაგრამ დამსახურა სპეციალური პაკეტი, რაც ნატო-საქართველოს ურთიერთობების ახალ ეტაპზე გადასვლას ნიშნავს. მაინც რას ნიშნავს ეს — ჩვენი ქვეყნის ტერიტორიაზე სამხედრო ინფრასტრუქტურის განთავსებას და დავიცავს თუ არა ეს რუსეთისგან?!

საქართველოს თავდაცვის მინისტრის ირაკლი ალასანიას თქმით, უელსის სამიტზე მიღებული პაკეტის იმპლემენტაციის მზადება სამიტის დასრულებისთანავე დაიწყო. „ჩვენი მხრიდან ყველა მოსამზადებელი სამუშაო ჩატარებულია და უკვე გადაიგზავნა ნატო-ს შტაბ-ბინაში. უახლოეს ერთ თვეში გეგმიური ნატო-ს წევრი ქვეყნებიდან თანხმობას, რის შემდეგაც ეს გეგმები საჯარო გახდება,“ — განაცხადა თავდაცვის მინისტრმა.

მიუხედავად იმისა, რომ ვერ არ არის ცობილი კონკრეტულად რა სამხედრო ინფრასტრუქტურაზეა საუბარი, ამ ინფორმაციამ რუსეთის საგარეო საქმეთა სამინისტროს ყურადღება დაიმსახურა. რუსეთის საგარეო უწყებამ ვაგვრცელა განცხადება, რომელშიც გარკვეული მუქარაც კი იგრძნობოდა.

„რუსეთმა გამოხატა შეშფოთება საქართველოს მსაზღვრე ინფორმაციის საშუალებების მიერ გავრცელებულ იმ ცნობებთან დაკავშირებით, რომ საქართველოს ტერიტორიაზე იგეგმება სამხედრო ინფრასტრუქტურის განთავსება ნატო-ს ინტერესების შესაბამისად. ასეთი ქმედება საფრთხეს შეუქმნიდა სამხრეთ კავკასიის რეგიონში სტაბილურობას, რომელიც ვერ ჩამოყალიბების პროცესშია,“ — განაცხადა რუსეთის საგარეო უწყებამ.

თუმცა, რუსეთის საგარეო უწყების სურვილის მიუხედავად, საქართველოს თავდაცვის მინისტრის თქმით კი ნატო-ს ინფრასტრუქტურა საქართველოში აუცილებლად შეიქმნება და რეგიონისთვის საფრთხეს არა ნატო-ს ინფრასტრუქტურა, არამედ თავად რუსეთის საოკუპაციო ძალების საქართველოში ყოფნა წარმოადგენს.

„მინდა ხაზგასმით ვთქვა, რომ ნატო-ს ინფრასტრუქტურა შეიქმნება. ეს არის ნატო-ს სამიტზე მიღებული შეთანხმება. საქართველო-ნატო-ს პაკეტი სწორედ ამას ემსახურება, რომ ჩვენი ქვეყანაში გაიხსნას ნატო-ს ინფრასტრუქტურა. ჩავატაროთ ერთობლივი წვრთნა და ამით ავამაღლოთ როგორც შეკავების ფაქტორი იმ აგრესიისა, რომელიც რუსეთიდან მოდის. ასევე ავამაღლოთ ჩვენი თავდაცვისუნარიანობა. ეს არის გადამწყვეტილი. ეს მხოლოდ და მხოლოდ

ხელს შეუწყობს რეგიონში, ჩვენ ქვეყანაში სტაბილურობის გამყარებას. ძლიერი საქართველო არის იგივე ძლიერი სტაბილურობის კონტრიბუტორი. რაც შეეხება საფრთხეებს, ყველაზე დიდ საფრთხეს რეგიონისთვის წარმოადგენს რუსეთის საოკუპაციო ძალები ჩვენ ქვეყანაში და მიმდინარე აგრესია, რომელიც რუსეთის მხრიდან უკრაინის მიმართ ხორციელდება,“ — განაცხადა ირაკლი ალასანიამ.

მინისტრის თქმით, ერთადერთი, რაც დღეს სჭირდება სტაბილურობის გამყარებას, არის ის, რომ რუსეთის მხრიდან აღებული იყოს ვალდებულება, საბრძოლო მოქმედებების გამოუყენებლობაზე იმიტომ, რომ 2008 წელს და უკრაინაში მიმდინარე მოვლენებში, მთავარი აგრესიული ნაბიჯები გადადგმული იყო რუსეთის მხრიდან. ის რეგიონისთვის სამხედრო საფრთხეს წარმოადგენს.

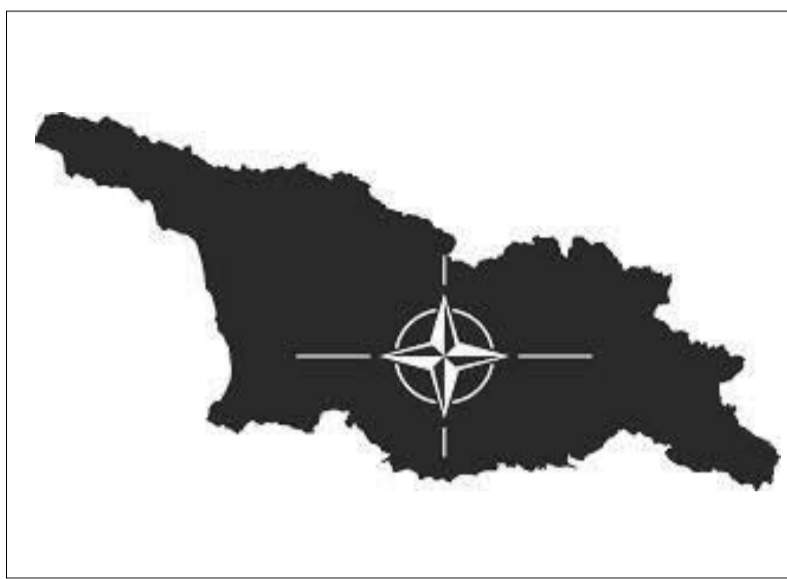
რუსეთის რეაქციას ნატო-ს ინფრასტრუქტურის საქართველოში განთავსებაზე გამოხემატრა საქართველოს საგარეო საქმეთა მინისტრი, რომლის თქმითაც, საქართველოს ეს ნაბიჯი არავის წინააღმდეგ არ არის მიმართული და შესაბამისად, რეგიონის სტაბილურობას არ ემუქრება.

„არანაირი ქმედება, რომელსაც საქართველო ახორციელებს თავის თავდაცვისუნარიანობის ასამაღლებლად და ჯარის გასაწვრთნელად, არ არის მიმართული ვინმეს წინააღმდეგ. პირიქით, ეს ემსახურება სტაბილურობის განმტკიცებას რეგიონში. სხვა ბევრი ფაქტორია, რომელსაც ეს მიზანი არ აქვს და სწორედ მათი მოწესრიგებისკენ მოვუწოდებ ჩვენ ჩვენს კოლეგებს ყოველ ჯერზე. ეს არის ჩვენი ოკუპირებული ტერიტორიები და რუსეთის ჯარის ყოფნა ამ ტერიტორიაზე,“ — განაცხადა საგარეო საქმეთა მინისტრმა მიაი ფანჯიქიძემ.

ნატო-ს გენერალური მდივნის იენს სტოლტენბერგის განცხადებით, ალიანსი საკუთარ ჯარებს განათავსებს ყველგან, სადაც კი მოესურვება. „ნატოს წევრი ქვეყნების მინისტრების შეხვედრაზე ჩვენ განვიხილავთ და მივიღებთ გადაწყვეტილებას სწრაფი რეაგირების ძალების თაობაზე. თუმცა, ამის გარეშეც ალიანსს უძლიერესი ჯარი ჰყავს. მისი განთავსება ჩვენ შეგვიძლია ყველგან, სადაც მოგვსურვება,“ — განაცხადა იენს სტოლტენბერგმა.

ნატო-ს გენერალური მდივნის ამ განცხადებას საქართველოს თავდაცვის მინისტრი ირაკლი ალასანია გამოეხმაურა.

„მე მივსალმები ნატო-ს ახალი გენერალური მდივნის განცხადებას. სხვა რამ რომ ეთქვა, ეს იქნებოდა გასაკვირი.

უელსის სამიტზე, როგორც ნატო-ს წევრები, ისე პარტნიორები შევთანხმდით, რომ იმ საფრთხეებს, რაც რეგიონში რუსეთის აგრესიის კუთხით არსებობს, უნდა დაფუძირისპიროთ არა მხოლოდ ფინანსური სანქციები, არამედ სამხედრო შემაკავებელი, ეს კი ნიშნავს იმას, რომ ნატო-ს წევრებმა უნდა გააძლიერონ საკუთარი სუვერენული ტერიტორიების უფრო დიდი, სამხედრო შენაერთებით დაცვა, ასევე პარტნიორ ქვეყნებს დაეხმარონ თავდაცვითი შესაძლებლობების ამაღლებაში. რაც შეეხება ნატო-ს ორმხრივ, თუ მრავალმხრივ ბაზებს, ერთობლივ წვრთნებს და ადგილსამყოფელს, ეს იქნება საქართველო თუ ნებისმიერი სხვა ქვეყანა, ეს არის ნატოს გადასაწყვეტი. ამიტომ აბსოლუტურად ლოგიკური და მისასალმებელია მისი ეს განცხადება,“ — განაცხადა ირაკლი ალასანიამ.

ნატო-ს ინფრასტრუქტურის განთავსებას საქართველოში მნიშვნელოვან, უალტერნატივო გადაწყვეტილებად მიიჩნევენ ექსპერტები. მაგალითად, როგორც პოლიტოლოგი ლევან ცუცქერიძე რადიო „თავისუფლებასთან“ საუბარში აცხადებს, ასეთ ნაბიჯს საფრთხეების შეკავების ძალაც ექნება: „როგორც ქვეყანაში იარსებებს — ბაზა იქნება ეს თუ, რაღაც დამატებითი ცენტრი, სადაც რეგულარულად იქნება გარკვეული რაოდენობა წარმოდგენილი ნატო-ს შეიარაღებული ძალების პერსონალი — ოფიცრებისა, სამხედროებისა — და მუდმივად იქნება აქტივობები აქ, ეს, რა თქმა უნდა, იქნება ერთგვარი შემაკავებელი ფაქტორი. ნატო-ს პერსონალის წინააღმდეგ სამხედრო კონფრონტაცია უცილობლად გამოიწვევს იმას, რომ

ნატო იქნება უფრო მეტად ჩართული ამ საკითხში და, შესაბამისად, რუსეთისთვის რისკები უფრო მაღალი იქნება, ვიდრე სხვაგვარად იქნებოდა.“

ლევან ცუცქერიძეს არ უკვირს, რომ უცვლელი საგარეო პოლიტიკური ხედვებიდან და რეგიონში ბატონობის სურვილიდან გამომდინარე, რუსეთი კატეგორიულად ეწინააღმდეგება საქართველოს დახლოებას ნატო-სთან. პოლიტოლოგი მოელის სხვადასხვა სახის ზეწოლას რუსეთის მხრიდან, მაგრამ დარწმუნებულია, რომ ქვეყნის უსაფრთხოების განმტკიცებისთვის ნატო-სთან საბოლოო ერთი სწორი არჩევანია ის რომ გამოიწვევებს საქართველო მტკიცე და სტაბილური განვითარებით უნდა დაუპირისპირდეს.

უნდა აღინიშნოს, რომ საერთაშორისო ურთიერთობების ანალიტიკოსის თომას ლე ვაალის აზრით, ნატო-ს წითელი დროშის აფრიალება რუსეთს კიდევ უფრო გააღვივანებს და საქართველოს უფრო დაუცველს გახდის. ანალიტიკოსის აზრით, საქართველომ უნდა სცადოს აშშ-სთან ორმხრივი ურთიერთობების გაძლიერება ამ დროშის ფრიალის გარეშე.

როგორც ლე ვაალი საკუთარ წერილში წერს, „საქართველო კვლავ ცდილობს დაამტკიცოს, რომ აშშ-ის ფაქტობრივი მოკავშირეა... ნებისმიერ შემთხვევაში, საქართველო კვლავ ცდილობს დაამტკიცოს, რომ ალიანსის ფორმალური წევრობის გარეშეც კი, აშშ-ის ფაქტობრივი მოკავშირეა და პენტაგონში დიდ სახელს იხვეჭს ამ პროცესში.“

მისივე თქმით, საქართველოს მიერ ნატო-ში წევრობის დევნის ამბავი დაუმ-

თავრებელი საგაა, რომელიც 1990-იანი წლებიდან მომდინარეობს, როდესაც საქართველოს მთავრობამ პირველად გამოხატა სურვილი, გაერთიანებულიყო ალიანსში. თუმცა ნატო-ს ძირითადი წევრები — საფრანგეთი, გერმანია და იტალია ყოველთვის ეწინააღმდეგებოდნენ იდეას, რომ საქართველო წევრობის კრიტერიუმების შესრულებაზე გადასულიყო.

„როგორც მოსალოდნელი იყო, ქვეყანა უელსის სამიტზე, წევრობისკენ გზას ვერ გაუყვა. სანაცვლოდ, კი ის 4 ქვეყანასთან ერთად, ალიანსისგან ახალი სტატუსით დაჯილდოვდა. უელსის სამიტის შემდეგ, აშშ-ის თავდაცვის მდივანი ჩაკ ჰეიგელი თბილისს დაუყოვნებლივ ეწვია, რაც იყო სიგნალი, რომ მიღებული დეკლარაცია რაღაც მნიშვნელობას ატარებს. ასევე მან საქართველოს მიმართ სოლიდარობა გამოხატა უკრაინის კრიზისის ფონზე. არსებობდა ვარაუდი, რომ საქართველოს მთავრობას, შესაძლოა, აშშ-ისგან შეეძინა **Blackhawk**-ის ვეტმფრენები. 22 სექტემბერს კი, **Foreign Policy**-მ გამოაქვეყნა სტატია იმის შესახებ, რა შეიძლება იყოს შემდეგი ნაბიჯი ამ ურთიერთობებში — საქართველოს შეთავაზება სირიელი მემამბოხეებისთვის საწვრთნელი ცენტრის შექმნის შესახებ. ამ ინფორმაციამ საქართველოს ხელისუფლების ზოგიერთი წარმომადგენლის დაბნეულობა გამოიწვია — ზოგი მას უარყოფდა, რომელიც სხვები — ადასტურებდნენ. ეს საქართველოს მთავრობის დისფუნქციურ ბუნებას უფრო ასახავს, ვიდრე ინფორმაციის სიზუსტეს. ნებისმიერ შემთხვევაში, საქართველო კვლავ ცდილობს დაამტკიცოს, რომ ალიანსის ფორმალური წევრობის გარეშეც კი, აშშ-ის ფაქტობრივი მოკავშირეა, და პენტაგონში დიდ სახელს იხვეჭს ამ პროცესში,“ — მიაჩნია ლე ვაალს.

სტატის ბოლოს, ანალიტიკოსი იმ პოლიტიკაზე საუბრობს, რომლის გატარებაც საქართველოს ყოველთვის სჭირდება.

„კერძოდ, უსაფრთხოების სფეროში ძლიერი ორმხრივი ურთიერთობა აშშ-სთან, რაც მას თავს დაცულად აგრძნობინებს, ნატო-ს მიერ წითელი დროშის აფრიალების გარეშე, რომელიც რუსეთს გააცოფებს და ამის გამო, საბოლოოდ, ქვეყანა დაუცველი ხდება. გარდა ამისა, სტანდარტების ცალმხრივი იმპლემენტაცია ქვეყნისთვის კარგი მოდელია, უფრო დიდი სტრატეგიული გამოწვევა კი, ევროკავშირთან ეკონომიკური დაახლოება და პარამონიზაცია,“ — წერს ლე ვაალი.

ცოტნა ბაბაღანიძე

„მაშინ ნამოვალ ჯარიდან, როსა დედაჩემს აფხაზეთის მინაზე დავაღბეპინებ ფხს“

მე-4 გვერდიდან

„სხვისი ხელის შემყურებმა განავარძლეს ცხოვრება, არანაირი შემოსავალი, არანაირი ტანსაცმელი, სულ ნოლიდან დავიწყეთ. ჩვენი ყოველდღიური საკვები 5 კაცზე დღეში ორი პური, გრამობით ბრინჯი და რამდენიმე კოვზი შაქარი იყო. ეს — ბავშვებისათვის განკუთვნილი ულუფა, ჩვენ, უფროსები კი ათას „ბალაბურდას“ ვაპოულობდით და საჭმელს ვარქმევდით. ასე ვიყავით მანამ, სანამ ჩემმა მეუღლემ თავისი პროფესიით არ დაიწყო მუშაობა სამტრედიის დებოში, მემანქანედ. თუმცა, აფხაზეთიდან გამოყოლილი იარაღები, როგორც სულიერი, ასევე ფიზიკური, წლების მანძილზე გვაწამებდა. ელგუჯას ტყეების „ასკოლკები“ მთელს სხეულში ჰქონდა გაფანტული და უწყამობის და უფულობის გამო გაუსაძლის ტკივილებს აწუხებდა, მაინც უძლებდა. 5 წელი იმუშავა, ამ დროის განმავლობაში კი ძალიან ბევრი აკლდათ ჩემს შვილებს:

გოგონებს არაჩვეულებრივი მუსიკალური ნიჭი ჰქონდათ, თუმცა, იმის გამო, რომ გამოსაცვლელი ტანსაცმელი არ ჰქონდათ ზამთარში, ვერ ვატარებ და ეს ნიჭი ჩავუხშეთ.“

ოჯახის უფროსი ელგუჯა მეშველიანი 2001 წლის 29 ნოემბერს გარდაიცვალა. იგი ერთი წლის განმავლობაში ლოგინად იყო ჩავარდნილი, ვინაიდან „ასკოლკები“ მთელს სხეულში განაწილდა და მისი მდგომარეობა ძალიან გართულდა. ამ დროის განმავლობაში კი, როგორც ნელი უბირია ამბობს, თითქმის ყოველდღე ცდილობდა თვითმკვლელობას გაუსაძლისი ტკივილების გამო. ცოლ-შვილისთვის ტვირთის და საზრუნავი შეემკირებინა... ამის უფლებას კი მისი ცოლი არ აძლევდა. თუმცა, ოჯახი მისი დაქვრივებული მეუღლის შემყურე დარჩა. ამასობაში ბავშვებიც წამოიზარდნენ და 15 წლის ირაკლი დედასთან ერთად შეუდგა დებზე ზრუნვას.

მეშველიანების ოჯახი 1992 წელს

დაწყებულმა ომმა ძალიან დააზარალა, გარდა იმისა, რომ მათ აფხაზეთში დატოვეს ყველაფერი, რაც გააჩნდათ, იქ დარჩათ სული და გული და ყველაზე მთავარი სიცოცხლე იმ ადამიანებისა, ვინც მათთვის ძვირფასი იყო. ელგუჯა მეშველიანის მამა აკაკი მეშველიანი დღემდე დაკარგულად ითვლება. ძმა, მურმან მეშველიანი აფეთქების შედეგად დაიღუპა, თვითონ ელგუჯა მეშველიანმა კი აფხაზეთში მიღებული ჭრილობებით 7 წელი იცოცხლა. დღემდე ინახება მეშველიანების ოჯახში დოკუმენტი, „საბრძოლო მოკვლევა“, რომელიც შემდეგი შინაარსისაა:

„როგორც მეშველიანი ელგუჯა აკაკის ძე. დაბადებული 1952 წელს. ქართველი. მცხოვრები ოჩამჩირის რ-ნი სოფ: ცაგვრა.

საქართველოს ტერიტორიული მთლიანობისთვის ბრძოლაში აფხაზეთში, იბრძოდა 24-ე ბრიგადის 242-ე ბატალიონში. 1993 წლის იანვრიდან

1993 წლის 16 სექტემბრამდე, აქტიური მონაწილეობას იღებდა საბრძოლო ოპერაციებში, რომელსაც აწარმოებდა ბატალიონი, კერძოდ ტამიშის დესანტის განადგურება. ბრძოლები მოქცესა და კოჩარის მიმართულებით. ბრძოლაში იგი გამოირჩეოდა სიმამაცითა და გამბედაობით, მასზედ დაკისრებულ მოვალეობას ასრულებდა პირნათლად.

1993 წლის 16 სექტემბერს მტრის შემოტევებისას მიიღო ჭრილობები მარჯვენა ბარძაყისა და მუცლის არეში. მკურნალობას გადიოდა ქ. ოჩამჩირის, ხოლო შემდეგ ქ. თბილისის პირველ კლინიკურ საავადმყოფოში.“

ეს ერთადერთი დოკუმენტია, სადაც აღწერილია ელგუჯა მეშველიანის გმირობა, თუმცა აქ არაფერი წერია იმაზე, თუ როგორ იხსნა ელგუჯა მეშველიანმა ომის დროს 15 ადამიანის სიცოცხლე. ამის შესახებ ოჯახისთვის იმ მებრძოლების ნამახობდინა ცნობილი, ვინც მის გვერდით იბრძოდა.

დღეს მეშველიანები წყალტუბოს სა-ნატორიუმში ცხოვრობენ, ჯერ კიდევ არ მიუღიათ კუთვნილი ბინა.

ლარისა (ნელი) უბირია 60 წლისაა. ქალი, რომელმაც 16 წელი ოჩამჩირის სტატისტიკურ ცენტრში (რნს) იმუშავა, ლღეს ხან ცერეკოს კრეფის სათბურებში, ხან სიმინდის ყანას ტეხს...

ლარისა უბირია უშრეტე ენერჯის პატრონია და მისი შვილების ერთადერთი იმედი. მისი იმედი კი შვილები: ირმა, ილონა და ირაკლია. ირაკლი, რომელიც უკვე 6 წელია საქართველოს შეიარაღებულ ძალებში მსახურობს, იმყოფებოდა ავღანეთში (ჰელმანდის პროვინცია) აისაფის მისიით.

ირაკლი ხშირად იმეორებს: „მანამ არ წამოვალ ჯარისგან, სანამ ჩემს აფხაზეთს არ დავბრუნებ. დედაჩემს კვლავაც ჩვენს მიწაზე უნდა დავაღმევიზო ფეხი“.

სანა ჯანელიძე

ქართული ღვინის დღე და „ერთველი 2014“-ის რეკორდული შედეგები

„ერთველი 2014“ კახეთში დასასრულს უახლოვდება. ამ დროისთვის გადაღებულია 116 ათას ტონაზე მეტი ყურძენი, რეგიონის მოსახლეობის შემოსავლებმა კი რეკორდულ მაჩვენებელს — 155 მლნ ლარს გადააჭარბა.

„ეს არის უპრეცედენტო ციფრები. მიუხედავად იმისა, რომ დაზიანდა ყურძენი და საუბარი იყო მოსავლის ნაკლებობაზე, სტატისტიკა სხვა რამეს აჩვენებს. შემოსავლების ზრდის ტენდენცია, ვფიქრობთ, მომავალშიც გაგრძელდება.“ — ასე შეაფასა „ერთველი 2014“ სოფლის მეურნეობის მინისტრმა **ოთარ დანელიამ**.

რთველით კმაყოფილები არიან მევენახეებიც, რომლებსაც წელს დაკრეფილი 1 კილოგრამ რეკორდულად, 1 ლარზე ნაკლები არ აუღიათ, ხოლო საფერავის ფასმა 3,40 ლარსაც მიაღწია. მეწარმეების წახალისება, მეტი გადახდათ გლეხისთვის, საქართველოს პრემიერ-მინისტრის განკარგულებამ განაპირობა, რომლის მიხედვითაც, სუბსიდირებას მხოლოდ ის მეწარმე მიიღებდა, რომელიც კილოგრამ ყურძენში ლარზე მეტს გადაიხდიდა.

„ძალიან კარგი რთველი გვქონდა წელს კახელს, ფასიც — შესაბამისი. კმაყოფილები ვართ. არანაირი პრობლემა ჩაბარების დროს არ გვქონია.“ — ამბობენ მევენახეები.

წინა წელთან შედარებით, გაზრდილია ღვინის ექსპორტის მაჩვენებელიც — ღვინის ეროვნული სააგენტოს მონაცემებით, 2014 წლის 9 თვეში (იანვარ-სექტემბერი) მსოფლიოს 39 ქვეყანაში ღვინის ექსპორტმა 42 800 528 (0,75 ლიტრი) ბოთლი შეადგინა, რაც 62%-ით მეტია წინა წლის შესაბამისი პერიოდის ანალოგიურ მაჩვენებელთან შედარებით. ქართული ღვინის საექსპორტო ბაზრების პირველი ხუთეული შემდეგნაირად გამოიყურება: რუსეთი, უკრაინა, ყაზახეთი, პოლონეთი და ბელარუსი, სადაც რუსეთი ლიდერობს 65%-ით ექსპორტის მთლიან მოცულობაში. ღვინის ექსპორტმა რუსეთში, 2014 წლის პირველი 9 თვის მონაცემებით, 27 937 836 ბოთლი შეადგინა. საექსპორტო ქვეყნების ათეულშია ჩინეთი, ლატვია, ლიტვა, ესტონეთი და აზერბაიჯანი. ღვინის ექსპორტმა თანხაში 137 104 668 აშშ დოლარი შეადგინა, რაც 64%-ით აღემატება 2013 წლის შესაბამისი პერიოდის ანალოგიურ მაჩვენებელს. ამასთან, სექტემბრის მდგომარეობით, 14 ქვეყანაში ექსპორტირებულია 8 787 177 (0, 5ლ) ბოთლი ბრენდი. 2014 წლის განვლილ 9 თვეში, ბრენდის ექსპორტმა თანხაში 29 043 599 აშშ დოლარს მიაღწია, რაც 41%-ით აღემატება ანალოგიურ წლის შესაბამისი პერიოდის ანალოგიურ მაჩვენებელს. ბრენდის ექსპორტიორ ქვეყნებში კვლავ ლიდერობს უკრაინა, სადაც იანვარ-სექტემბრის მდგომარეობით, ექსპორტმა 4 281 222 ბოთლი შეადგინა, მეორე ადგილს 3 976 884 ბოთლით რუსეთი იკავებს.

საქართველოს პრემიერ-მინისტრის განცხადებით, ღვინის ექსპორტის ზრდა მევენახეებისთვის სტიმულის მომცემია. ამით ისინი უფრო დაინტერესდებიან ვაზის გაშენებით.

მთავრობის მეთაურმა, ღვინის პოპულარიზაციის მიზნით, ქართული ღვინის დღე დააწესა. ეს თარიღი წელს პირველად 4 ოქტომბერს აღინიშნა და იგეგმება, რომ მომავალში ტრადიციად დაამკვიდრდეს.

ირაკლი ღარიბაშვილმა ამ დღესთან დაკავშირებით კახეთში, ყვარლის რაიონში, მინისტრებთან ერთად ყურძენის დაკრეფაში მიიღო მონაწილეობა და რთველის შედეგები შეაჯამა:

„დღეს ერთგვარად რთველის სიმბოლოური შეჯამება გვაქვს და მიმაჩნია, რომ წელს საუკეთესო რთველი და საუკეთესო წელი იყო, ვინაიდან გლეხები, მევენახეები ძალიან ბედნიერები, კმაყოფილები არიან. ამ ეტაპზე, კახეთში 115 ათასი ტონა ყურძენი მოკრეფილი, ამაში რაჰის მოსავალი არ შედის.

მევენახეების შემოსავლებმა, ჯამში, 155 მილიონი ლარი შეადგინა. ეს უპრეცედენტო, წარმატებული რთველია, და რაც მთავარია, ეს დიდი მოტივაცია, სტიმულის მიმცემია გლეხებისთვის. 4 ათას ჰექტარზე უკვე გაშენდა ახალი ვენახი, რაც სწორედ იმაზე მიუთითებს, გლეხს გაუჩნდა მოტივაცია და სურვილი, რომ ვენახი გააშენოს. არიან ოჯახები, რომლებმაც 10, 20, 50 და 100 ათასი ლარის შემოსავალი მიიღეს. სოფლებში ეს ძალიან დიდი დახმარებაა.“ — განაცხადა საქართველოს პრემიერ-მინისტრმა.

პრემიერ-მინისტრის ინიციატივით დაწესებული ქართული ღვინის დღის ორგანიზატორები არიან: **საქართველოს სოფლის მეურნეობის სამინისტრო, სსიპ ღვინის ეროვნული სააგენტო, ალავერდის ეპარქია, ასოციაცია „ქართული ღვინო“** და **საქართველოს სომელიეთა ასოციაცია**.

მთავრობის მეთაური რთველში მონაწილეობასთან ერთად, ალავერდის სამონასტრო კომპლექსში საზეიმო დოღის დაესწრო და შეკრებილ საზოგადოებას სიტყვით მიმართა. ირაკლი ღარიბაშვილმა იმედი გამოთქვა, რომ მომავალში ღვინის დღე ნამდვილ ეროვნულ დღესაქცეულად იქცევა:

„ამ დღის დაწესება ღვინის კულტურის უძველესმა და უნიკალურმა ისტორიამ გადაგვაწყვეტინა. ქართველი კაცისთვის, გადაჭარბების გარეშე შეიძლება ითქვას, რომ ვაზი და ღვინო ქართველობის იდენტობის ტოლფასია. ქართული მეღვინეობის ისტორია ქართველი ხალხის ისტორიასთან არის გადუქვევული. სწორედ საქართველოშია კულტურული მევენახეობის უძველესი ნაკვალევი.“ — განაცხადა ღარიბაშვილმა.

პრემიერ-მინისტრმა ღვინის დაყენების უნიკალური, ათასწლოვანი ტექნოლოგიაზეც ისაუბრა და აღნიშნა, რომ მთავრობის გადაწყვეტილებით, ღვინის მუზეუმი აშენდება, რომელშიც თავმოყრილი იქნება ქართული ღვინის მთელი ისტორია.

ირაკლი ღარიბაშვილმა დოღში გამარჯვებულს ერეკლე მეფის ხმლის ასლი გადასცა; **პრემიერ-მინისტრსა და ალავერდის მიტროპოლიტ დავით ღვინის ეროვნული სააგენტოს თავმჯდომარე ლევან დავითაშვილმა** საფერავის ბოკალის ორი ექსკლუზიური ნიმუში უსახსოვრა.

საქართველოს სომელიეთა ასოციაციის პრეზიდენტისა და ღვინის საპატრიოტო ელჩის, შალვა ხეცურაიანის ინიციატივითა და მოწვევით, ავსტრიელი ოსტატის გეორგ რიდელის მიერ შექმნილი საფერავის ბოკალის პრეზენტაცია ქართული ღვინის დღის ფარგლებში თბილისში, სასტუმრო „მერიოტ თბილისში“ გაიმართა, რომელსაც თბილისის მერი დავით ნარმანი და ღვინის ეროვნული სააგენტოს თავმჯდომარე დაესწრნენ; საფერავის დასაგემოვნებლად ექსკლუზიური ბოკალი მსოფლიოს წამყვანმა ბრენდმა, 300-წლიანი ისტორიის მქონე ავსტრიულმა საფერავლო კომპანია „რიდელმა“ შექმნა. ღვინის ეროვნული სააგენტოს განცხადებით, ამით საფერავი ღვინის უფრო ადვილად დაიკვიდრებს მსოფლიოს 20-მდე წამყვანი ჯიშების ექსკლუზიური ბოკალების კოლექციას.

თბილისსა და კახეთში ღვინის დღესთან დაკავშირებით გამართულ ღონისძიებებს უამრავი სტუმარი — სამთავრობო, არასამთავრობო, კერძო სტრუქტურებისა და დიპლომატიური კორპუსის წარმომადგენლები, ადგილობრივი მცხოვრებლები და ტურისტები სტუმრობდნენ.

დღესასწაულში აქტიურ მონაწილეობას იღებდნენ ქართული ღვინის კულტურის პოპულარიზაციის მიზნით შექმნილი ახალგაზრდული მოძრაობის

200-ზე მეტი წარმომადგენელი, ასევე ივანე ჯავახიშვილის სახელობის თბილისის სახელმწიფო უნივერსიტეტის, ტექნიკური უნივერსიტეტის და კავკასიის უნივერსიტეტის სტუდენტები.

სიონის ქუჩაზე, „ქარვასლის“ წინ მოეწყო ქართული ღვინოების დეგუსტაცია. ამასთან, დეგუსტაცია და სხვა დასხვა სანახაობითი ღონისძიება თელავის ცენტრში, იუსტიციის სახლის წინ, ერეკლეს მოედანზეც გაიმართა.

„ერთველი 2014“ დაიწყო რაჭაშიც. რთველის საკოორდინაციო შტაბი ქალაქ ამბროლაურში გაიხსნა. შტაბის

გახსნას ღვინის ეროვნული სააგენტოს თავმჯდომარე ლევან დავითაშვილი, სოფლის მეურნეობის სამინისტროსა და ადგილობრივი ხელისუფლების წარმომადგენლები დაესწრნენ.

რაჭაში ყურძენის მიღება-გადამუშავების მზადყოფნა გამოთქვა და დარეგისტრირებულია 14 ღვინის კომპანია. წელს, წინასწარი პროგნოზით მუჭურეთულისა და ალექსანდროლის სავარაუდო მოსავალი 800-900 ტონას შეადგენს.

ღვინის ეროვნული სააგენტოს განცხადებით, მკაცრად კონტროლ-

დება, რომ რეგიონში არ მოხდეს სხვა ზონიდან შემოტანილი ყურძენის ჯიშები, რათა დაცული იყოს „ხვანჭკარას“ ხარისხი.

ისევე, როგორც კახეთში, საკოორდინაციო შტაბი რაჭაშიც 24-საათიან რეჟიმში მუშაობს და შარშანდელის მსგავსად, ჩაბარებული ყურძენი, სპეციალური კომპიუტერული პროგრამის მეშვეობით, ერთიან ელექტრონულ ბაზაში აღირიცხება. მოქმედებს „ცხელი ხაზი“ — 2 47 01 01, რომელიც 24 საათის განმავლობაში ემსახურება დაინტერესებულ პირებს.

საფერავის ბოკალის დაბადება

4 ოქტომბერს თბილისი-მარიოტ-ში საქართველოს სომელიეთა ასოციაციის პრეზიდენტის, შალვა ხეცურიაშვილის და ღვინის ეროვნული სააგენტოს თავმჯდომარის, ლევან დავითაშვილის ინიციატივით გაიმართა საზეიმო მიღება სახელწოდებით „საფერავის ბოკალის დაბადება“.

მიღებას ესწრებოდა თბილისის მერი დავით ნარმაია, ასევე ესწრებოდნენ ბიზნესის, ხელისუფლებისა და მედიის წარმომადგენლები.

საუკეთესო ქართველმა სომელიებმა სტუმრებს წარუდგინეს საფერავის ექსკლუზიური ბოკალი, რომელიც შექმნა მსოფლიოში ცნობილიმა აქსესუარებისა და ბოკალების მწარმოებელი ავსტრიული კომპანია RIEDEL-ის მფლობელმა, გრაფმა გეორგ რიდელმა.

დღესვე ღვინის პირველი ორი ექსკლუზიური ჭიქა საქართველოს პრემიერ-მინისტრს, ირაკლი ლარიბაშვილსა და ალავერდელ მიტროპოლიტ დავითს გადაეცათ.

აღსანიშნავია ის ფაქტიც, რომ საფერავის ბოკალის დაბადების ისტორია მნიშვნელოვან ეპიზოდს წარმოადგენს საქართველოს სომელიეთა ასოციაციისა და ღვინის ეროვნული სააგენტოს ერთობლივ პროექტში — ფილმი ქართულ ღვინოზე, რომლის რეჟისორიცაა ქალბატონი ნანა ჯორჯაძე.

საზოგადოებამ უკვე იცის, რომ გეორგ რიდელი მიმდინარე წლის ივნისში სომელიეთა ასოციაციის მოწვევით ესტუმრა საქართველოს და ქართული ღვინის საპატიო ელჩ შალვა ხეცურიაშვილსთან ერთად, საფერავის ბოკალის პროექტის შერჩევის ეროვნული სესია წარმართა. სესიაში მონაწილეობდნენ ქართველი მეღვინეები, სომელიები და დარგის სხვა ექსპერტები, რათა თვითონ საქართველოს განესაზღვრა, როგორი უნდა ყოფილიყო საფერავის ბოკალის ფორმა.

საფერავის ბოკალი. გეორგ რიდელის წარმოებაში საფერავის ღვინის ჭიქის გამოჩენა ქართული ღვინის ისტორიაში მნიშვნელოვან მოვლენას წარმოადგენს და ხაზს უსვამს საფერავის გამოჩენილობას. რიდელის 350-წლიანი ისტორიის მქონე წარმატებული საოჯახო ბიზნესი ცნობილია რევოლუციური ღვინის ჭიქების წარმოებით. პრინციპი — „შიგთავსი განაპირობებს ფორმას“, წარმოების მთავარ ფასეულობად იქცა. სწორედ მასზე დაყრდნობით წარმოადგინეს რიდელმა ცალკეულ ყურძნის ჯიშზე და მსოფლიოს ყველაზე ცნობილი მევენახეობის რეგიონების ღვინოებზე მორგებული სა-

საფერავის ბოკალი. გეორგ რიდელის წარმოებაში საფერავის ღვინის ჭიქის გამოჩენა ქართული ღვინის ისტორიაში მნიშვნელოვან მოვლენას წარმოადგენს და ხაზს უსვამს საფერავის გამოჩენილობას. რიდელის 350-წლიანი ისტორიის მქონე წარმატებული საოჯახო ბიზნესი ცნობილია რევოლუციური ღვინის ჭიქების წარმოებით. პრინციპი — „შიგთავსი განაპირობებს ფორმას“, წარმოების მთავარ ფასეულობად იქცა. სწორედ მასზე დაყრდნობით წარმოადგინეს რიდელმა ცალკეულ ყურძნის ჯიშზე და მსოფლიოს ყველაზე ცნობილი მევენახეობის რეგიონების ღვინოებზე მორგებული სა-

მისების კონცეფცია. ღვინის ჭიქების, გეომეტრიასა, თუ ღვინის მოხმარების ფსიქოლოგიაზე წარმოებული მრავალწლიანი ექსპერიმენტების შედეგად, კომპანიამ იდეალურ ბოკალის ბოკალთა კოლექცია შეიმუშავა — 16 გამოჩენილი სასმისი მსოფლიოს ყველაზე პოპულარული ღვინის 16 ჯიშისთვის. ქართული ყურძნის ჯიშის, „საფერავის“ ბოკალი რიდელის კოლექციის საპატიო მე-17 ადგილს დაიჭერს და მას

სულ მალე მსოფლიოს ყველაზე ცნობილ რესტორნებში, რიდელის კატალოგის მთავარ კოლექციაში ვიხილავთ.

დღეს ყველამ იცის, რომელია „ბინონუარის“, „ბორდოსა“ თუ „მარდონეს“ ბოკალი.

მალე მსოფლიო გაიგებს, როგორი იქნება ქართული „საფერავის“ ბოკალი!

ნათო გუზალაძე

PSNEWS.GE გაეორჩეულად ინტერაქტიულ ვებგვერდად დასახელდა

პოლონელმა მედიაექსპერტებმა ქართული რეგიონული მედიაგამომცემლობები დააჯილდოვეს

თბილისში, სასტუმრო „კოპეში“, ქართულ-პოლონური მედიაპროექტის ფარგლებში რეგიონული მედიაგამომცემლობებისა და ჟურნალისტების საზეიმო დაჯილდოვება გაიმართა.

ეს თანამშრომლობა 2007 წლიდან იღებს სათავეს და ამ ხნის მანძილზე პოლონელმა მედიაექსპერტებმა ძალიან საინტერესო ტრენინგ-სემინარები ჩატარეს რეგიონული მედიის გამომცემლებს საქართველოში. ასევე, პროგრამის მონაწილეები ყოველწლიურად სტუმრობდნენ პოლონეთს და იქ არსებულ მედიებში გადიოდნენ პრაქტიკას.

წელს, შემაჯამებელ ტრენინგზე, რომელიც ზაფხულში ქუთაისში გაიმართა, პოლონელმა მედიაექსპერტებმა სპეციალური კონკურსი გამოაცხადეს პროექტის მონაწილეებისათვის.

საქართველოს ადგილობრივი გაზეთების მხარდაჭერის პროექტი „საინფორმაციო მედიიდან ინტერაქტიულ მედიამდე — საქართველოს ადგილობრივი გაზეთები ინტერნეტში“, დაფინანსებული იყო შემდეგი პროგრამების ფარგლებში: პოლონეთის რესპუბლიკის საგარეო საქმეთა სამინისტროს 2014 წლის თანამშრომლობის განვითარების პროგრამა „დემოკრატიის მხარდაჭერა“ და თავისუფლების ფონდის პოლონურ-ამერიკული პროგრამა „ცვლილებები რეგიონში“ — RITA, რომელსაც ახორციელებს ფონდი განათლება დემოკრატიისთვის.

7 ოქტომბერს კონკურსში გამარჯვებული მედიაგამომცემლებისა და ჟურნალისტების საზეიმო დაჯილდოვება შედგა. თბილისში სტუმრად მყოფმა პო-

ლონელმა მედიაექსპერტმა და ამ პროექტის მთავარმა სულისჩამდგმელმა, აგნეშკა ნოვისკამ 10 რეგიონულ გამომცემსა და რეგიონული მედიის ჟურნალისტებს პრიზები პირადად გადასცა.

დაჯილდოვება მოხდა სხვადასხვა კატეგორიაში: საუკეთესო სტატია, საუკეთესო ფოტო, საუკეთესო ვიდეო, საუკეთესო ვებგვერდი.

გაზეთ „პოსტსერვიცი“ ინტერნეტგამომცემა www.psnews.ge დაჯილდოვდა სერტიფიკატითა და პლანშეტით, როგორც გამორჩეულად ინტერაქტიული ვებგვერდი.

ეს წარმატება ყველა „პოსტსერვიცი“-ს მკითხველს დიდი დაფასებაა. გილოცავთ, ჩემო მეგობრებო და ღირსეულო თანამშრომლებო! (ირმა ბახუტაშვილი, ნესტან ჩაგელიშვილი, ყანა ჯანელიძე, ირინა მაკარიძე, ეკა შალამბერიძე, ლალი კუპრაშვილი, როლანდ ხოჯანაშვილი, ცოტნე პაატაშვილი, ვია გუბელაძე, ავთო ხათრიძე და ა.შ.) და უპირველესად გილოცავთ და მადლობას გუთხვებით თქვენ, ჩვენო მკითხველო!

აქვე გაცნობებთ, რომ სხვადასხვა კატეგორიებში სერტიფიკატებით, დიპლომებით და სხვადასხვა პრიზებით დაჯილდოვდნენ პროექტის მონაწილე ჩვენი კოლეგები, საქართველოს სხვადასხვა რეგიონიდან: ინტერნეტგამომცემა „okribanews“, გაზეთი „გურიის მოამბე“, გაზეთი „სამხრეთის კარიბჭე“, გაზეთი „მთავარი თემა სამეგრე-

ლოში“, გაზეთი „გურიანიუსი“, გაზეთი „ჩემი ხარაგაული“, გაზეთი „ქახეთის ხმა“, გაზეთი „ქართლის ხმა“, გაზეთი „ზუგდიდელი“.

ასევე ოთხი გამომცემლობა: — „okribanews“, „მთავარი თემა სამეგრელოში“, „სპექტრი“, „ჩემი ხარაგაული“ — რომლებიც 2007 წლიდან მონაწილეობენ პროექტში და გარკვეული წინსვლა აქვთ თავიანთ საქმიანობაში, დაჯილდოვდნენ სასწავლო ტურით პოლონეთში.

გულოცავთ ყველა ჩვენს კოლეგას ამ გამარჯვებებს და წარმატებებს ვუსურვებთ.

ნათო გუზალაძე

